

ACC. N:R M. 13606:1-3.

Landskap: *Skåne*

Upptecknare: *Karl Ahlsson, Bantorget*

Härad: *Bawa*

Berättare: " "

13, Lunde

Socken: *Nevishög*

Berättarens yrke: *f. d. lantbr.*

Uppteckningsår: *1954*

Född år *1881* i *Nevishög*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jakt och djurfångst. s. 1-3. LuF 101.

ACC. N:R **M. 13606: /.**

L U F 101

Jakt och djurfångst

Varg, räv lodjur, älg, hjort, säl eller grävling ha ej förekommit i socknen i känd tid. Det påstods dock en gång i början av 1900-talet och en gång på 1930-talet, att man funnit spår av räv.

Ett par gånger under 1900-talet skall ett par råbockar ha förrirat sig hit från de stora Häckeberga- eller Skabersjöskogarna i söder.

En utter fanns en gång i mitten av 1840-talet på en stor äng vid ett vattendrag, där nu Djurslövs järnvägsstation ligger, och som då tillhörde den Björkmanska gården, där min far då tjänade. Den slogs injäl av sonen på stället Vilhelm, som var känd för sin styrka och vighet.

Hare har funnits alltjämt. Den brukade jagas utan hund.

Igelkottar, som man fick syn på, brukade man dränka. Man antog, att de togo kycklingar, då man ofta fann kycklingkroppar med avbitna huvud. En gång hade en igelkott kommit i strid med vår hund.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf 101
1.

ACC. N:R M. 13606:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Denne tog då och med gapet fasthöll den ihoprullade igelkotten i ett ständigt kram med endast några korta vilopauser tills igelkottens liv upphörde.

En iller, som inkommit och hållit sig dold i ett våra ladugolv och bitit huvudet av en del höns, fångades i en råttfällbur.

Rapphöns fanns alltid och jagades, helst med stående hund, om man hade sådan.

Fasaner fanns också men i mindre antal. De satte sig gärna i min trädgårdspark om nätterna, där de voro skyddade, men de jagades likväl av obehöriga.

Tjäder och orre funnos ej.

Vildand fanns ofta, mången gång ganska rikligt, i Torreberga ängar. De jagades där av ägaren, Sockerbolaget, men ej av arrendatorn.

Rovfåglar flögo någon gång över marken. Då skyndade hönsen att gömma sig i trädgården. Den höna, som först såg fågeln, slog larm, och sen bar det iväg med dem alla.

2.

2.

ACC. N:R M. 13606:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Råttor fångades i mitt barndomshem dels i en c. 70 cm hög tunna, till hälften fylld med vatten, varpå strötts agnar och därövanpå lite sädesgröpe. Dels fångades de i en gillrad burfälla.

På våra marker jagade vi aldrig själv, men våra vänner fiago vanligtvis jaga där, om de frågade om lov. Jakttiderna brukade alltid iakttas, åtminstone officiellt, men eljest kanske ej alltid.

På en fråga: "Får man jaga sådana nu?", som jag ställde till den kände amatörjuristen Lars Persson i Kyrkheddinge, svarade han: "Man får skjuta så mied man vill, bara ingen ser de". Självt var han ingen tjuvskytt men eljest en livlig jägare.

3.

3.